

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 19. april 2011
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2011-6141-0720
Dok.: KRA41003

Notat til Folketingets Europaudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens præjudicielle sag C-617/10, Åkerberg Fransson

1. Indledning

Den svenske domstol Haparanda Tingsrätt har forelagt EU-Domstolen (herefter Domstolen) fem præjudicielle spørgsmål vedrørende anvendelsen af artikel 50 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (herefter Chartret).

2. Sagens faktiske omstændigheder

Det fremgår af forelæggelseskendelsen, at Hans Åkerberg Fransson (herefter sagsøger) ved det svenske Skatteverkets administrative afgørelse af 24. maj 2007 blev pålagt en tillægsafgift for indkomstårene 2007 og 2008 vedrørende erhvervsmæssig virksomhed, merværdiafgift (moms) og arbejdsgiverbidrag som følge af, at sagsøger havde indgivet urigtige oplysninger til Skatteverket.

Det fremgår endvidere af forelæggelseskendelsen, at sagsøger den 9. juli 2009 blev tiltalt ved Haparanda Tingsrätt for bl.a. groft skattesvig begrundet i samme indgivelse af urigtige oplysninger, som lå til grund for Skatteverkets afgørelse om pålæggelse af tillægsafgift.

Det følger herudover af forelæggelseskendelsen, at tvisten i den konkrete sag ikke giver anledning til at anvende materielle EU-retlige regler, men at det følger af det strafferetlige ligebehandlingsprincip i svensk ret, at såfremt en tiltale for skattesvig i en situation, hvor EU-retten finder anvendelse, skal afvises med den begrundelse, at den er i strid med princippet *ne bis in idem*, skal alle tiltaler for skattesvig, hvor princippet på tilsvarende vis kan gøres gældende, afvises.

Den forelæggende ret har derfor spurgt Domstolen, om princippet *ne bis in idem*, sådan som dette fremgår af Chartrets artikel 50 og artikel 4 i til-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

lægsprotokol nr. 7 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, finder anvendelse på en ordning, hvorefter der er adgang til at pålægge en person både en administrativ fastsat sanktion (tillægsafgift) samt en strafferetlig sanktion ved domstolene for det samme forhold, og i givet fald hvordan en sådan ordning kan indrettes i overensstemmelse med dette princip.

3. Den danske interesse i sagen

Sagen rejser principielle spørgsmål om, hvorvidt Chartret finder anvendelse i en situation, hvor der ikke er tale om en gennemførelse af EU-retten. En anvendelse af Chartret som udtryk for en EU-retlig forpligtelse i en sådan situation ville være udtryk for en udvidelse af anvendelsesområdet for Chartret.

4. Regeringens stillingtagen

Efter regeringens opfattelse finder Chartret ikke i medfør af EU-retten anvendelse i den foreliggende situation. Det forhold, at det følger af det strafferetlige ligebehandlingsprincip i svensk ret, at såfremt en tiltale for skattesvig i en situation, hvor EU-retten finder anvendelse, skal afvises med den begrundelse, at den er i strid med princippet *ne bis in idem*, så skal alle tiltaler for skattesvig, hvor princippet på tilsvarende vis kan gøres gældende, også afvises, kan ikke føre til et andet resultat.

Til støtte herfor kan henvises til, at det fremgår af ordlyden af Chartrets artikel 51, stk. 1, vedrørende anvendelsesområdet for Chartret, at bestemmelserne i Chartret er rettet til EU's institutioner samt til medlemsstaterne, *dog kun når de gennemfører EU-retten*.

Chartret finder således anvendelse i forhold til en medlemsstats udstedelse af nationale gennemførelsesregler, samt når en medlemsstats myndigheder træffer afgørelse direkte i medfør af EU-regler, f.eks. i medfør af en forordning. Chartret finder derimod ikke anvendelse i den foreliggende sag, hvor hverken Skatteverkets administrativt fastsatte tillægsafgift eller domstolenes behandling af straffesagen på nogen måde er udtryk for en anvendelse, endsige gennemførelse af EU-retten.

Der kan endvidere henvises til ordlyden af Chartrets artikel 51, stk. 2, hvoraf det fremgår, at Chartret *[ikke] udvider anvendelsesområdet for EU-retten(...)*. En anvendelse af Chartret som udtryk for en EU-retlig

forpligtelse i den foreliggende sag ville således efter regeringens opfattelse netop medføre en udvidelse af anvendelsesområdet for EU-retten i strid med Chartrets artikel 51, stk. 2.

Sammenfattende finder regeringen på baggrund af ovenstående, at Chartret ikke i medfør af EU-retten kan finde anvendelse i den foreliggende sag.